C/2024/6290

21.10.2024

Zveřejnění oznámení o schválení standardní změny specifikace výrobku týkající se názvu v odvětví vína, jak je uvedeno v čl. 17 odst. 2 a 3 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2019/33

(C/2024/6290)

Toto oznámení se zveřejňuje v souladu s čl. 17 odst. 5 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2019/33 ([1]).

OZNÁMENÍ O SCHVÁLENÍ STANDARDNÍ ZMĚNY

„Côte Rôtie“

PDO-FR-A0199-AM01

Datum oznámení: 25.07.2024

POPIS A DŮVODY SCHVÁLENÉ ZMĚNY

1. Zeměpisná oblast a oblast v bezprostřední blízkosti

Kapitola I specifikace označení „Côte Rôtie“ se beze změny doplňuje v bodě „IV – Oblasti a pásma, v nichž se provádějí jednotlivé činnosti – odst. 1 – Zeměpisná oblast a odst. 3 – Oblast v bezprostřední blízkosti“, o odkaz na oficiální zeměpisný kodex ze dne 1. ledna 2023.

Tato redakční změna umožňuje uvést odkaz na zeměpisnou oblast podle úředního zeměpisného kodexu, který vydává institut INSEE (Národní institut pro statistiku a ekonomické studie), ve verzi z roku 2023, a zajistit vymezení zeměpisné oblasti z právního hlediska.

Tento odkaz se doplňuje do jednotného dokumentu do části „Zeměpisná oblast“ a „Další podmínky – oblast v bezprostřední blízkosti“.

2. Označování

Kapitola I specifikace označení „Côte Rôtie“ se doplňuje v části „XII – Pravidla pro obchodní úpravu a označování“ – odst. 2 – Zvláštní ustanovení, a to o pravidla označování větší zeměpisné jednotky „Vignobles de la Vallée du Rhône“ v souladu s podmínkami stanovenými v dohodě podepsané mezi jednotlivými dotčenými subjekty pro ochranu práv a řízení. Tento údaj musí být uveden ve stejném zorném poli jako všechna povinná označení a musí být vytištěn písmem stejného vzhledu a barvy jako písmena tvořící název chráněného označení původu, přičemž rozměry tohoto údaje nesmí přesáhnout dvě třetiny rozměrů označení.

Tato změna se uvádí v bodě jednotného dokumentu „Dodatečné podmínky – Označování“.

3. Oznamovací povinnost

Kapitola II specifikace „Côte Rôtie“ byla aktualizována, aby byly oznamovací povinnosti hospodářských subjektů u orgánu pro ochranu práv a řízení (organisme de défense et de gestion) uvedeny do souladu s plánem kontrol označení.

Tato aktualizace nemá vliv na jednotný dokument.

4. Údaje o kontrolním orgánu

Kapitola III část II specifikace – Odkazy na kontrolní subjekt – byla aktualizována tak, aby upřesňovala, že kontroly souladu se specifikací produktu musí být prováděny na základě schváleného plánu kontrol a subjektem třetí strany, který poskytuje záruky způsobilosti, nestrannosti a nezávislosti a který získal pověření od INAO.

([1]) Úř. věst. L 9, 11.1.2019, s. 2.

Tato aktualizace nemá vliv na jednotný dokument.

JEDNOTNÝ DOKUMENT

1. **Název (názvy)**

Côte Rôtie

2. **Druh zeměpisného označení**

CHOP – chráněné označení původu

3. **Druhy výrobků z révy vinné**

1. Víno

3.1 *Kód pro kombinovanou nomenklaturu*

— 22 – NÁPOJE, LIHOVINY A OCET;

2204 – Víno z čerstvých hroznů, včetně vína obohaceného alkoholem; vinný mošt jiný než čísla 2009

4. **Popis vína (vín)**

STRUČNÝ POPIS

Označení původu „Côte Rôtie“ je vyhrazeno pro tichá červená vína. Minimální přirozený obsah alkoholu v těchto vínech je 10,5 %. Ve fázi balení mají vína obsah kyseliny jablečné nejvýše 0,4 g/l. Ve fázi balení mají vína obsah zkvasitelných cukrů (glukózy a fruktózy):

— nejvýše 3 gramy na litr u vín s přirozeným obsahem alkoholu nejvýše 13,5 % objemových,

— nejvýše 4 gramy na litr u vín s přirozeným obsahem alkoholu více než 13,5 % objemových.

— Po úpravě koncentrace nepřekračuje celkový obsah alkoholu ve vínech 13 % objemových.

— Celkový obsah kyselin, nespecifikovaných těkavých kyselin a celkový obsah oxidu siřičitého stanoví předpisy EU.

Chráněné označení původu „Côte Rôtie“ je uznáno pouze pro červená vína. Jejich tmavá, téměř černá barva, charakteristická pro odrůdu Syrah N, se časem mění na granátový odstín. Ve vůni se snoubí komplexnost a elegance s tóny černého ovoce a koření a někdy i fialek, pokud je součástí směsi odrůda Viognier B. S přibývajícím věkem vína nabývá jeho vůně lehce kouřových tónů (opékaného chleba, kávy, kakaa atd.) a tónů zavařeného nebo kandovaného ovoce. Pro chuťovou strukturu jsou v případě přítomnosti odrůdy Viognier B, která se podle zvyklostí vinifikuje smícháním hroznů v mezích malého procentního podílu, charakteristické hedvábné třísloviny v kombinaci s výraznější kulatostí. Jemnost tříslovin rovněž podporuje použití tradičního způsobu vinifikace, který spočívá v kvašení celých lehce rozmačkaných hroznů v kádi s ponořeným kloboukem.

Obecné analytické vlastnosti

— Maximální celkový obsah alkoholu (v % objemových): –

— Minimální skutečný obsah alkoholu (v % objemových): –

— Minimální celková kyselost: –

— Maximální obsah těkavých kyselin (v miliekvivalentech na litr): –

— Maximální celkový obsah oxidu siřičitého (v miligramech na litr): –

5. **Enologické postupy**

5.1 *Zvláštní enologické postupy*

1. Pěstební postup

— Vinice mají minimální hustotu výsadby 6 000 rostlin na hektar;

— Plocha pro každý kmínek je velká maximálně 1,70 čtverečního metru; tato plocha se získá vynásobením vzdáleností mezi řadami a vzdáleností mezi kmínky.

— Spon mezi řadami je maximálně 2 metry.

Řez révy se provádí způsobem řezu s nejvýše 10 očky na kořen, s použitím těchto technik:

— krátký řez na čípek (typu gobelet s maximálně 5 čípky na keř, kordonový řez typu Royat, jedno nebo dvouramenný);

— jednoduchý Guyotův řez.

Maximálním počtem 10 oček na kořen se v roce, kdy se provádí tvarování, rozumí počet po odstranění oček, které se provádí nejpozději 1. července.

Vína jsou získávána z hroznů sklizených ručně. Hrozny jsou přepravovány do místa výroby vína vcelku.

2. Zvláštní enologický postup

Používání kousků dřeva je zakázáno.

Kromě výše uvedeného ustanovení musí vína z hlediska enologických postupů splňovat povinnosti stanovené na úrovni Společenství a v zákoníku zemědělství a mořského rybolovu.

5.2 *Maximální výnosy*

1. 46 hektolitrů na hektar

6. **Vymezená zeměpisná oblast**

Sklizeň hroznů, vinifikace a výroba vín probíhají na základě úředního zeměpisného kodexu z roku 2023 v těchto obcích departementu Rhône: Ampuis, Saint-Cyr-sur-le-Rhône a Tupin-et-Semons.

7. **Moštová odrůda (moštové odrůdy)**

Viognier B

8. **Popis souvislostí**

Popis přírodních faktorů, jež přispívají ke spojení s vymezenou oblastí

Zeměpisná oblast chráněného označení původu „Côte Rôtie“, která se nachází v nejsevernější části vinic s chráněným označením původu „Côtes du Rhône“, je také nejsevernější baštou odrůdy Syrah N.

Chráněné označení původu „Côte Rôtie“ je součástí označení „Crus des Côtes du Rhône“ v rámci organizace chráněných označení původu Vallée du Rhône (údolí Rhôny).

Vinice se nacházejí asi 40 kilometrů jižně od Lyonu, na východním okraji Francouzského středohoří (Massif central), na velmi strmých svazích nad pravým břehem Rhôny obrácených směrem k jižní části města Vienne. Tento terén, působivý jako celek, vytváří krajinu plnou kontrastů v závislosti na zásazích člověka, který se ji snažil zkrotit, aby z ní vytěžil co nejvíce.

Zeměpisná oblast je vymezena třemi obcemi departementu Rhône: Ampuis, Saint-Cyr-sur-le-Rhône a Tupin-Semons.

V údolí známém jako „Côte Blonde“ a v navazujících oblastech, kde se na pozemcích vyskytují světlé půdy, vznikají v důsledku eroze skalního podloží velmi drobivé, nestabilní jílovité písky neboli „arzel“, které nelze obdělávat bez stabilizace pomocí nízkých suchých kamenných zídek, místně nazývaných „cheys“.

V údolí známém jako „Côte Brune“ nebo v oblastech, kde mají pozemky rovnocenné tmavě zbarvené půdy, zajišťuje silnější jílovitý podklad větší stabilitu. Svah je pak rozvržen do úzkých teras zvaných „chaillées“, které tvoří jakési schodiště, kde réva roste na relativně plochých stupních.

Podnebí, které je zde označováno jako „lyonské“, je polokontinentální, i když zde mají dopad i poslední středomořské vlivy přicházející z údolí Rhôny. Častý je zde severní vítr, kterému místní říkají „Bise“. Vinice jsou orientovány na jihovýchod, což jim zajišťuje relativně chráněnou prosluněnou polohu.

Popis lidských faktorů, jež přispívají ke spojení s vymezenou oblastí

Vinice „Côte Rôtie“ patří pravděpodobně k nejstarším v údolí Rhôny. Důkazů, že byly vysazeny již dávno, bylo objeveno mnoho, zejména v archeologickém nalezišti Saint-Roman-en-Gal, které sousedí s vinicemi „Côte Rôtie“ a je proslulé nálezy četných mozaik v pozůstatcích římských vil.

Jedno z těchto obrazových děl zachycuje scénu sklizně a drcení hroznů a plnění nádoby (mozaika zemědělského kalendáře, počátek 3. století, muzeum v Saint Germain-en-Laye – naleziště Saint-Romain-en-Gal). V té době se víno ošetřovalo pryskyřicí, a proto se mu říkalo „picatum“ (smolené) a bylo známé pod označením „Allobrogica“. (A. Ferdiere – Les campagnes en gaule romaine – strana 87 – díl 2).

Počáteční rozvoj vinic v této oblasti je tedy pravděpodobně spojen s tzv. Pax Romana (římský mír), který umožnil Allobrogům, jejichž území zahrnovalo část pravého břehu Rhôny naproti městu Vienne, získat římské občanství, a tím i právo vysazovat vinice. Víno Allobrogica bylo na počátku vlády tzv. adoptivních císařů (2. stol. n. l.) ve velké oblibě.

Ve středověku se však tato vína z údolí Rhôny dostávala do severní Francie jen s obtížemi, protože města podél Rhôny, zejména Lyon a Mâcon, požadovala neúměrně vysoké poplatky. (R. Dion – Histoire de la vigne et du vin en France).

V 17. století se obchod s vínem z údolí Rhôny dále rozvíjel a tuto překážku se podařilo obejít, neboť víno se do Paříže dostávalo po řece Loiře. Údolí Rhôny je totiž na úrovni Condrieu od údolí Loiry vzdáleno jen asi čtyřicet kilometrů, což bylo možné překonat přes nízko položenou část pohoří Pilat. Dále na sever zajišťovaly propojení mezi Loirou a Seinou kanály Briare a Loing a cesta tak vedla až do Paříže.

V tomto období „Côte Rôtie“ prosperovalo, ale od 19. století následoval jeden problém za druhým. Nejprve začala velkou část vinic ničit mšička révokaz, jak uvádí zápisky Alsasana, který navštívil údolí Rhôny v roce 1893: „Vinice, které byly kdysi tak slavné, jsou téměř zničené; na svazích Côte Rôtie, Ampuis a Condrieu zůstalo sotva několik keřů vinné révy.“ (Jean Felbert, Histoire d’une famille alsacienne – A. Picard a Raan)

První světová válka a industrializace údolí Rhôny vedly ke drastickému snížení pracovní síly, která byla nezbytná pro obdělávání těchto strmých svahů, jež ponechávají jen velmi málo prostoru pro potahy nebo mechanické obdělávání.

Během 20. století tak vinice téměř zanikly. Začátek obnovy vinic „Côte Rôtie“ nastal až v 60. letech 20. století.

V roce 2010 si vinná réva znovu vydobyla svou někdejší pozici a od té doby se rozprostírá na stejných plochách jako před krizí způsobenou nákazou mšičkou révokazem.

Encyklopedie Roret (1921) uvádí, že na počátku 20. století se jako „Côte Rôtie“ mohla označovat vína pocházející pouze z obce Ampuis (a Verinay nebo Verenay, které jsou nyní součástí Ampuis).

Obce Ampuis a Tupin-Semons však byly původně zahrnuty do zeměpisné oblasti chráněného označení původu „Côtes du Rhône“, a to dne 19. listopadu 1937, a teprve nařízení ze dne 18. října 1940 uznalo v těchto dvou obcích chráněné označení původu „Côte Rôtie“.

Novelou nařízení ze dne 21. prosince 1966 byla zeměpisná oblast rozšířena o sousední obec Saint-Cyr-sur-le-Rhône.

Většina vinic je osázena odrůdou Syrah N neboli „Sérine“ či „Seriné“, která je symbolem této oblasti. Již v roce 1921 encyklopedie Roret uvádí, že „slavným vinicím Côte Rôtie dominuje Seriné noir, Corbeille noire nebo Damas noir“. Testy DNA (JM. Boursicot – INRA Montpellier) navíc od té doby s jistotou prokázaly rhônský původ odrůdy Syrah N pocházející z odrůd Mondeuse B a Dureza N.

Blízkost vinice chráněného označení původu „Condrieu“, na níž se ve stejných podmínkách pěstuje odrůda Viognier B, do jisté míry vysvětluje, proč se odrůda Viognier odjakživa vysazovala na vinicích „Côte Rôtie“.

Na počátku 17. století se vyráběla i bílá vína „Côte Rôtie“, ale brzy se od jejich produkce upustilo kvůli blízkosti prestižních vín s chráněným označením původu „Condrieu“ a „Château-Grillet“.

O této výrobě svědčí historická přítomnost odrůdy Viognier B v odrůdové skladbě.

Dle nejrozšířenější hypotézy je původ názvu této vinice spojován s tím, že v letním období se svahy vinic doslova „opékaly“ na slunci (odtud francouzské slovo rôtis).

Nejstarší písemný záznam o používání názvu „Côte Rôtie“ pochází přinejmenším z roku 1698 (A journey to Paris in the year 1698 neboli Voyage de Lister – překlad a vydání z roku 1873).

Za věhlasem vinic „Côte Rôtie“ stojí především pověst dvou údolí. Encyklopedie Roret (1921) uvádí o vínech okrsku Lyon toto: „Nejvíce ceněná červená vína se sklízejí v obci Ampuis, která se dělí na dvě části zvané Côte Brune a Côte Blonde.“

Podobně je v Atlas de la France vinicole od L. Larmata zakreslena mapa vinic, na níž se kromě názvů míst uvedených v katastru objevují názvy „Côte Blonde“ a „Côte Brune“, oddělené potokem Fontgent.

Mezi mnoha legendami, které se vážou k původu věhlasu těchto dvou „Côtes“, figuruje jedno poetické vysvětlení. Údajně je takto pojmenoval pán z Ampuis, který měl dvě dcery, jednu brunetku a druhou blondýnku. Jiné, vědečtější vysvětlení vychází z geologického původu podloží, v němž jsou vinice zakořeněny.

„Côte Blonde“ leží na podloží tvořeném převážně rulou. Zvětráváním těchto hornin vznikly světlé křemičité půdy, dosti často obohacené vápníkem vlivem sprašových vrstev plošiny.

Naproti tomu „Côte Brune“ leží na podloží tvořeném svory, na němž se zvětráváním vyvinuly méně křemičité, jílovitější, tmavě zbarvené půdy bohatší na železo. Pozemky osázené směsí odrůd Syrah N a Viognier B se vyskytují častěji na „Côte Blonde“ než na „Côte Brune“.

V roce 2009 zaujímala produkční plocha přibližně 250 hektarů, přičemž průměrná roční produkce se pohybovala kolem 10 000 hektolitrů od přibližně stovky výrobců, včetně přibližně šedesáti soukromých vinařů. Chráněné označení původu „Côte Rôtie“ je uznáno pouze pro červená vína.

Jejich tmavá, téměř černá barva, charakteristická pro odrůdu Syrah N, se časem mění na granátový odstín.

Ve vůni se snoubí komplexnost a elegance s tóny černého ovoce a koření a někdy i fialek, pokud je součástí směsi odrůda Viognier B.

S přibývajícím věkem vína nabývá jeho vůně lehce kouřových tónů (opékaného chleba, kávy, kakaa atd.) a tónů zavařeného nebo kandovaného ovoce.

Pro chuťovou strukturu jsou v případě přítomnosti odrůdy Viognier B, která se podle zvyklostí vinifikuje smícháním hroznů v mezích malého procentního podílu, charakteristické hedvábné třísloviny v kombinaci s výraznější kulatostí. Jemnost tříslovin rovněž podporuje použití tradičního způsobu vinifikace, který spočívá v kvašení celých lehce rozmačkaných hroznů v kádi s ponořeným kloboukem. Na pravém břehu Rhôny zajišťuje kombinace mezoklimatu označovaného jako „lyonské“, topografie velmi strmých svahů nad řekou Rhônou a geopedologického komplexu metamorfního původu, který vyžaduje neustálé zásahy člověka za účelem harmonického uspořádání teras a kamenných zídek, odrůdě Syrah N, „královské“ odrůdě chráněného označení původu „Côte Rôtie“, a odrůdě Viognier B optimální podmínky pro růst a zrání a umožňuje výrobu originálního červeného vína, v němž se snoubí robustnost s elegancí.

Tyto dvě odrůdy, vysazované na hranici pěstovatelnosti, mohou plně projevit svůj potenciál, pokud jsou vysazeny na pečlivě vymezených pozemcích nacházejících se na nejlépe osluněných svazích a jsou chráněny před škodlivými účinky studených větrů.

S dlouhou historií těchto vinic z předřímské doby je pevně provázán jejich věhlas, jejž přinejmenším od 17. století dokládá označení „Côte Rôtie“.

Díky předávání postupů spočívajících v pěstování révy na kůlech a ochraně citlivých půd – tvořených leukorulou nebo slínovcem a migmatitem – prostřednictvím budování teras nebo vysokých zídek si tyto vinice zachovaly od antiky svůj osobitý vzhled. To spolu s okolní krajinou přispělo k jejich legendární proslulosti, založené zejména na dvojakosti „Côte Brune“ a „Côte Blonde“, která souvisí s kontrasty týkajícími se půdy, vinifikace a struktury vína.

Tím, že producenti vína „Côte Rôtie“ udržují tradici ručního sběru hroznů, přispívají k zachování originality a charakteristik těchto svažitých vinic.

Skutečnost, že tyto svahy byly vystaveny spalujícímu slunci, byla pravděpodobně inspirací názvu „Côte Rôtie“ (spálený svah).

Kromě spisů mnoha starověkých autorů, jako byl lékař Celsus, přírodovědec Plinius Starší, historik Plátarchos, agronom Columella a básník Martialis, kteří se zmiňují o Allobrogice, vínu z Vienne vyráběném na území obývaném Allobrogy, pochází jedna z nejstarších písemných zpráv o uznávané pověsti vína z Ampuis z roku 1592, kdy obyvatelé této obce přijali Laurenta de Maugiron v doprovodu vévody z Mayenne a „předložili jim své proslulé víno“ (Histoire et généalogie de la famille de Maugiron, en Viennois, 1257–1767, autor H. de Terrebasse Ed. 1905).

Proslulost vín „Côte Rôtie“ je shrnuta v knize Histoire naturelle de la province du Dauphiné z roku 1781 (předmluva – svazek 1 – Faujas de Saint-Fonds): „Vína Côte Rôtie (a vína Hermitage) se těšila vysokému renomé tak dlouho, že si zasloužila, zvláštní podrobné zmínky o druzích hroznů, vystavení slunci a obdělávání vinic, na nichž se pěstují“.

O něco dále v témže díle potvrzují dvě pochvalné pasáže pověst tohoto vína, které hlavní konšel Echevin z Vienne klasifikoval (únor 1780) jako nejlepší z vín z Vienne a považoval je za rovnocenné největším francouzským vínům.

Tato dobrá pověst je často neoddělitelná od pověsti ostatních vín s označením „crus des Côtes du Rhône septentrionales“, jak dokládá tento úryvek z knihy Traité théorique et pratique sur la culture de la vigne (1. díl – Chaptal, Parmentier, Dussieux – 1801): „Slavná vína Hermitage, Côte Rôtie a Condrieu se vyrábějí na svazích podél Rhôny“.

Proslulost tohoto vína stále roste, a to díky jeho kvalitě a jemnosti. Opírá se stejnou měrou jak o krajinu a o nádherné vinice, které v roce 1940 získaly chráněné označení původu, tak o zapojení celého regionu prostřednictvím pořádání každoročního trhu s vínem z Ampuis („Marché aux vins d'Ampuis“), který se koná od roku 1928.

9. **Další základní podmínky (balení, označování a další požadavky)**

Právní rámec:

Vnitrostátní právní předpisy

Typ dalších podmínek:

Odchylka týkající se produkce ve vymezené zeměpisné oblasti

Popis podmínek:

Oblast v bezprostřední blízkosti, vymezená odchylkou pro vinifikaci a výrobu vína, je tvořena územím těchto obcí na základě úředního zeměpisného kodexu z roku 2023:

— departement Ardèche: Andance, Ardoix, Arras-sur-Rhône, Champagne, Charnas, Châteaubourg, Cornas, Félines, Glun, Guilherand-Granges, Lemps, Limony, Mauves, Ozon, Peyraud, Saint-Désirat, Saint-Etienne-de-Valoux, Saint-Jean-de-Muzols, Saint-Péray, Sarras, Sécheras, Serrières, Talencieux, Toulaud, Tournon-sur-Rhône, Vion;

— departement Drôme: Beaumont-Monteux, Chanos-Curson, Crozes-Hermitage, Erôme, Gervans, Larnage, Mercurol-Veaunes jako jediné území obce Mercurol, Pont-de-l'Isère, La Roche-de-Glun, Serves-sur-Rhône, Tain-l'Hermitage;

— departement Isère: Chonas-l'Amballan, Les Côtes-d'Arey, Les Roches-de-Condrieu, Reventin-Vaugris, Saint-Clair-du-Rhône, Seyssuel, Vienne;

— departement Loire: Chavanay, Malleval, Saint-Michel-sur-Rhône, Saint-Pierre-de-Bœuf, Vérin;

— departement Rhône: Condrieu, Les Haies, Loire-sur-Rhône, Longes, Sainte-Colombe, Saint-Romain-en-Gal.

Právní rámec:

Vnitrostátní právní předpisy

Typ dalších podmínek:

Doplňující ustanovení týkající se označování

Popis podmínek:

a) Označování vín s kontrolovaným označením původu může uvádět menší zeměpisnou jednotku, pokud:

   — se jedná o název místa uvedeného v katastru,

   — tato jednotka je uvedena na prohlášení o sklizni;

b) označování vín s chráněným označením původu může uvádět větší zeměpisnou jednotku „Cru des Côtes du Rhône" nebo „Vignobles de la Vallée du Rhône". Podmínky používání větší zeměpisné jednotky „Vignobles de la Vallée du Rhône" jsou uvedeny v dohodě, kterou podepsaly jednotlivé dotčené orgány pro ochranu a řízení. Tento údaj musí být uveden ve stejném zorném poli jako všechna povinná označení a musí být vytištěn písmem stejného vzhledu a barvy jako písmena tvořící název chráněného označení původu, přičemž rozměry tohoto údaje nesmí přesáhnout dvě třetiny rozměrů označení.

Odkaz na specifikaci výrobku

https://info.agriculture.gouv.fr/gedei/site/bo-agri/document_administratif-dceb7462-aee6-4db6-a6f7-a7d5cb91349e